

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010583
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620010583.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému Q. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/99/2020 zo dňa 15. 6. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 25. januára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a odvolanie obžalovaného Q. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/99/2020 zo dňa 15. 6. 2021 uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. októbra 2019 v čase okolo 21:00 v Krompachoch, v izbe bytu na ul. V. č. XX, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov nožom bodol svojho strýka W. K. do ukazováka na ľavej ruke so slovami, že večer keď zaspí ho zareže, pričom mu spôsobil povrchové poranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie a obmedzenie v obvyklom spôsobe života, pričom v presne nezistenej dobe dva až tri mesiace pred týmto napadnutím v tom istom byte pristúpil k strýkovi W. K. na vzdialenosť asi pol metra, priložil mu ku krku nôž a povedal mu, že keď zaspí, tak ho zareže, kde následne W. K. mu nôž z ruky vzal, čím tak u poškodeného W. K. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a to aj vzhľadom k predchádzajúcim konfliktom o obžalovaným.

Za to mu súd uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia veci a to - nôž čiernej farby s dĺžkou 18 cm v čiernom plastovom puzdre s dĺžkou zahnutej čepele vo veľkosti 9 cm. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ písm. c/ Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Okresný prokurátor podal odvolanie v trestnej veci proti výroku o treste uloženého obžalovanému Q. K. s tým, že výrok o vine považuje za správny, za správny považuje aj výrok o uložení ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. Nestotožňuje sa však s výrokom o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, pretože uloženie len samostatného trestu prepadnutia veci považuje za neprimerane mierne, vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a osobu obžalovaného. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, nebol postihnutý v priestupkovom konaní, u obžalovaného ide o žiaka so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami s ľahkým stupňom mentálnej retardácie. Zo znaleckého

posudku vyplýva, že u obžalovaného bol zistený defekt intelektu a to mentálna retardácia ľahkého stupňa. Vzhľadom na tieto skutočnosti pre nápravu obžalovaného je potrebné uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu na primeranú skúšobnú dobu. Navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu do výroku o vine, aj výroku o treste. V dôvodoch odvolania uviedol, že jeho konanie po subjektívnej, ani po objektívnej stránke nenaplnilo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Spochybnil hodnovernosť výpovede poškodeného a nebezpečné vyhrážanie zostalo v rovine tvrdenie proti tvrdeniu. K naplneniu znakov trestného činu nemohlo dôjsť vzhľadom na správanie poškodeného, ktorý zostal bývať v byte, kde býval aj on a to po dobu 2 až 3 mesiacov, čo priamo vylučuje, aby bol naplnený predpoklad dôvodnej obavy o život alebo zdravie poškodeného. Navrhuje preto, že aj napriek tomu, že skutok nespáchal, jeho konanie má znaky, ktoré by mohli napĺňať skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku zmenil.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, rovnako tak nemal žiadne pochybnosti o určení druhu trestu a jeho výmery a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd v napadnutom rozsudku sa podľa názoru krajského súdu veľmi podrobne a v súlade so zákonom zaoberal zisteným skutkovým stavom, pričom aj krajský súd poukazuje na výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov K. F., J. V., V. K., znalkyne V. P. T., na listinné dôkazy a po ich vyhodnotení dospel k správny záveru, že skutok prečinu nebezpečného vyhrážania sa stal tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania sa aj krajský súd stotožňuje v celom rozsahu so záverom okresného súdu, že skutok sa stal, napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. tak po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a na chránenej osobe, blízkej osobe.

Pokiaľ ide o uložený trest krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, ktorý pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zák. a s jeho úvahami,

ktoré zohľadnil pri ukladaní trestu, najmä na vek obžalovaného, na skutočnosť, že doposiaľ nebol súdne trestaný, obžalovaný bol zverený do náhradnej starostlivosti starej matky, od 14 rokov bol psychiatricky liečený, na spôsob spáchania činu a jeho vzťah s poškodeným. Ďalej poukázal na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatrie k zdravotnému stavu obžalovaného a na základe týchto úvah aj krajský súd dospel k záveru, že takto uložený trest, ako aj ochranné opatrenie a to psychiatrické liečenie ambulantnou formou je v súlade so zákonom a dostačujúci na splnenie účelu sledovaného Trestným zákonom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.